

Nr 299.

Herr Olofsson, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge.

I anledning af Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 153 rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge får jag vördsamt afgifva följande motion.

Fjölårets Riksdag beslöt i enlighet med en af mig då väckt motion, att samma bestämmelser som förut voro gällande för tullfri införsel af vissa slag lifsförnödenheter öfver norska gränsen mot Dalarna till Ljusnebäcken i Härjedalen och gränsen mot Frostvikens socken och norr om denna belägna orter, jämväl skulle få tillämpas rörande gränsen mot Kalls socken i Jämtland.

Denna förmån, som afsåg att hjälpa gränsbefolkningen i Kall, har blifvit helt och hållet illusorisk, därigenom att den enda väg, som måste användas för dessa varors införskaffande från Norge, nämligen vägen från Levanger till tullstationen Melen i Kalls socken, råkar att gå öfver ett litet hörn af Åre socken, hvadan den tullfria införseln på denna väg enligt tullmyndigheternas mening ej kan tillämpas.

På grund af dessa förhållanden får jag föreslå,

att Riksdagen behagade besluta sådant tillägg eller förtydligande i förordningen angående gränstrafiken mellan Sverige och Norge, att de varor, som få tullfritt införas öfver gränsen mot Kall, äfven måtte få införas på vägen Levanger-Melens tullstation i Kalls socken.

Stockholm den 15 april 1910.

Johan Olofsson.
